

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Exercitatio theologica de fragrantia Christi quam ex 2.
epist. ad Corinth. 2, 15.16**

**Buddeus, Johann Franz
Naumann, Tobias Gottfr.**

Ienae, 1712

VD18 11426357-001

§. II.

[urn:nbn:de:bsz:31-130634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130634)

Ἐυαγγέλιον dicitur vi vocis, *laetum nuncium*, adeoque idem significat, quod Hebr. בשרה a verbo בשר quod Io. Cocceius bene vertit: *bono nuncio quasi reficere & recreare*. Pari ratione etiam *εὐωδία* explicari & usurpari poterit, dum inter alia *bonam* denotat *famam* longe lateque diuulgatam, instar odoris, quem unguentum effusum exhalat. Haec bona fama quid quaeso aliud est, quam bonum ac laetum nuncium, quod vel de me ipso, vel de alio quopiam huc illucue fertur. Hinc facile appellationis ratio ob oculos versatur. Euangelium est bona ac iucundissima de Christo fama, quae de gratia Patris sui, quam promeruit, de satisfactione sua, hincque enata gratuita peccatorum remissione per fidem impetranda, vitaeque aeterna, per totum orbem est sparsa; non dubia quidem & anceps, uti fama saepius falsa & dubia est, cui nulla fides debetur; sed certissima est, ac extra omnem dubitationis aleam posita.

§. II. Varia de vocabuli *εὐαγγελίᾳ* etymo & acceptione inter theologos usitata, adferri possent; quia autem haec ubiuis obuia, & ex usu apud profanos scriptores frequenti

a B.

a B. CHEMNITIO imprimis annotata fuerunt, * silentio nunc ea praeterimus. Hoc autem notamus, quod quando h. l. de euangelio agimus, nullum apud theologos vsitatum prorsus excludamus sensum. Nihil enim obstat, quo minus vocem euangelii generaliori sensu hic accipiamus, quo totum noui testamenti ministerium, euangelii scilicet simul ac legis annunciationem complectitur, vti legimus *Luc. IX-6. Marc. I. 14.* Nam concio gratiae a concione poenitentiae nunquam separanda; quia haec praecedit, illa sequitur. Ideo ipse Seruator ab apostolis primum poenitentiam praedicari iussit, deinde autem remissionem peccatorum, *Luc. XXIV. 47.* Hunc itaque sensum, cum praecipue huius non sit loci, supponimus saltem, ne utiquam vero cum specialiori confundentes, qui euangelium doctrinam dicit gratiae, de gratuita peccatorum remissione, per fidem in Christum impetranda; quae non tantum in nouo demum testamento coepit, sed iam in veteri testamento, quanquam parcius, fuit annunciata. Ast hoc sensu euangelium opponitur

* L. L. theol. part. 2. pag. 204.

tur legi, quae iram & maledictionem commi-
 natur omnibus qui non possunt ea, quae ex-
 igit, praestare exactissime. Euangelium proinde
 est sermo & verbum gratiae, gratiam, & pacem
 omnibus offerens. Quare hunc si intenderis
 sensum, euangelium non dici poterit concio
 poenitentiae, quia remissionem peccatorum,
 & iustificationem promittit; ex lege autem
 agnitio peccati proficiscitur. Nostium hic fa-
 cimus sensum specialissimum, qui denotat do-
 ctrinam, seu concionem de Messia iam exhi-
 bito, & gratia per eum parta, omnibus ac sin-
 gulis annuntianda, quae nouo testamento
 est propria, & voci *ἐπαγγελίας* contradistin-
 guitur, *Act. XIII. 32.* Qua Spiritus sanctus ve-
 teris foederis oeconomiam, a noui testamenti
 dispensatione diuersam, indicat. Illa euange-
 lium i. e. promissiones tantum de futuro exhi-
 bendo redemptore mundi, per quem omnia
 erant restauranda, perhibebat, diciturque
ἐπαγγελία, *promissio* in specie: haec vero
 solemnem de Christo iam exhibito concionem
 nobis sistit, qui omnia restaurauit, Deumque
 cum hominibus sua passione & morte recon-
 ciliauit, promittens non solum remissionem
 pec-

peccatorum, sed etiam certam futurae gloriae consecutionem.

§. III. Atque hunc sensum obtinet vocabulum *εὐαγγέλις* in scriptis apostolorum, utpote qui ad id vocati, & ordinati erant, ut euangelium de Christo annuntiarent mortalibus, tam Iudaeis quam gentilibus. Vnde hoc primum suae concionis & cognitionis argumentum esse, Paulus contendit, se, inquit; Christum crucifixum hominibus annuntiare; imo se esse, dicens, *apostolum ἀφορισμένον ad euangelium Dei, quod per prophetas in scriptura promissum erat, de filio ipsius, qui ex semine Davidis quoad carnem oriundus erat, Rom. I. 2. 3.* Sed haec non ita accipienda volumus, ac si excluderemus ex apostolorum scriptis & sermonibus, euangelium sensu speciali acceptum: minime gentium! Euangelium enim specialissime acceptum, non hanc tantum refert propositionem: Christus Messias in veteri testamento promissus, nunc actu est exhibitus: sed & quo pacto donorum coelestium ac spiritualium a Christo nobis pactorum compotes fieri queamus, conducet. Vnde & hoc demum nomine *εὐωδία* & odor vitae ad vitam rectissime ab

E

aposto-